

ירושלים – עין בוכה ולב שמח

תהילים פרק קלז

- א על נהרות, בבל שם ישבנו, גם-בכינו: בזכרנו, את-ציון.
ב על-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ, כְּנֵרוֹתֵינוּ.
ג כִּי שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינֵנוּ, דְּבַר־י-שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה:
שִׁירוֹ לָנוּ, מִשִּׁיר צִיּוֹן.
ד אֵיךְ--נִשְׁיֵר אֶת-שִׁיר-ה' : על, אֲדַמַּת נֶכֶר.
ה אִם-אֶשְׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי.
ו תִּדְבַּק-לְשׁוֹנִי, לְחִפִּי אִם-לֹא אֶזְכְּרֶכִּי:
ז אִם-לֹא אֶעֱלֶה, אֶת-יְרוּשָׁלַם- על, רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי.
ח זָכַר ה', לְבַנְי אָדוֹם אֶת, יוֹם יְרוּשָׁלַם:
הַאֲמָרִים, עָרוּ עָרוּ עַד, הַיְסוּד בָּהּ.
ט בַּת-בְּבֶל, הַשְּׂדוּדָה:
אֲשֶׁר־י שִׁישְׁלַם-לְךָ אֶת-גְּמוּלָךְ, שְׁגַמְלֶת לָנוּ.
ט אֲשֶׁר־י, שְׁיֵאֲחִז וְנִפְּץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסֵּלַע.

תהילים פרק קכב

- א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, לְדָוִד:
שְׂמִיחָתִי, בְּאֲמָרִים לִי-- בֵּית ה' גִּלְךָ.
ב עַמְדוֹת, הִיוּ רַגְלֵינוּ-- בְּשַׁעֲרֶיךָ, יְרוּשָׁלַם.
ג יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה-- כְּעִיר, שְׁחַבְרָה-לָהּ יַחְדָּו.
ד שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים, שְׁבָט־יָה--עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל : לְהַדוֹת, לְשָׁם ה'.
ה כִּי שָׁמָּה, יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט : כִּסְאוֹת, לְבֵית דָּוִד.
ו שְׁאֲלוּ, שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם ; יִשְׁלִיו, אֲהַבְּיָךְ.
ז יְהִי-שְׁלוֹם בְּחִילָךְ ; שְׁלוֹה, בְּאֲרָמְנוֹתֶיךָ.
ח לְמַעַן, אַחֲי וְרַעֲי-- אֲדַבְרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ.
ט לְמַעַן, בֵּית-ה' אֱלֹהֵינוּ-- אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ.